

NOVELL A

**Värsta
mobbingen**

Roy Panen

Hej!

Jag heter Roy Panen och det är jag som har skrivit denna bok.

Den är gratis för läsning/lyssning, nedladdning, delning/spridning. Men den får inte säljas. Och den får inte användas som egen text i andra texter eller böcker.

Jag äger upphovsrätten, och bokfilen är säkerhetsskyddad.

Hoppas du kommer tycka om den.

Mer information finns i slutet av boken.

AMIR-serien

Den handlar om bästa kompisarna Amir och Sten, 8-9 år.

De är mycket mobbade, och de kommer ifrån varandra. Men deras kärlek till varandra är så stark att de senare, med fina vuxnas hjälp, finner tillbaka till varandra.

Båda kämpar framåt på sin nya väg i all hopplöshet. Och det blir en lång och tuff resa innan de ses igen.

Noveller

Från:

AMIR Mobbare

1 Jagad 1-21 79 s.

2 Värsta mobbningen 22-30 53 s.

3 Boxas 31-40 50 s.

4 Fortsatt mobbning 41-57 69 s.

5 Jagad igen 58-75 73 s.

Information

Noveller

AMIR Mobbare har gjorts om till fem noveller.

Hela boken finns med bland novellerna. Texterna har inte gjorts om och är i sitt original.

Novellerna ligger i en nummerordning som följer originalbokens linje av innehåll.

De fem novellerna är ett pedagogiskt alternativ till originalboken. De kan hjälpa läsaren att få en god inblick över vad originalboken handlar om. Och man kan enkelt välja att läsa fristående delar av boken.

A = AMIR.

AMIR

Mobbare

Roy

Panen

Roy Panen

Bokförlag

Roy Panen –
NOVELLER
A MOBBARE
Värsta
mobbingen

Information

NOVELLER A MOBBARE Värsta
mobbingen (2) 2023

Hämtad från: AMIR Mobbare (1)

© Roy Panen 2023

Roy Panen Bokförlag, Sollebrunn

www.panen.se

roy@panen.se

Omslagsfoto: Skrynklig plast, Roy
Panen

Omslag: Roy Panen

ISBN 978-91-89769-81-6

Denna bok skyddas av upphovsrätts-
lagen.

Varning

Denna bok är ganska läskig och skrämmande med mobbning som huvudämne. Men var inte rädd eller minsta orolig. Du klarar av det.

Den innehåller också mycket fina saker med massor av ljus. Detta som också blir större och starkare än det mörka och läskiga.

Ingen vill väl bli mobbad. Ändå finns det mobbare. Fast dessa dumma typer behöver nog bara lära sig en liten läxa

för att sedan – förhoppningsvis bli bättre människor. I bästa fall kanske de också blir snälla. Och ännu bättre att de till och med blir fina kompisar.

Alla behöver en kompis att ha kul med. Gärna flera, och både flickor och pojkar.

Amir, i denna bok, har stora problem med mobbare. Men han är stark, och faktiskt tuff, modig, och framförallt påhittig, när det gäller att hantera sina mardrömslika mobbare.

Det finns ingen som visar Amir vägen, hur han ska göra eller tänka – för att få slippa problemen och det som

skrämmar honom.

Men längre fram i denna bokserie, boken Låtsasstorebror, finner han någon som hjälper honom och som bokstavligen sopar rent vägen framför honom där han går. Och nu behöver han inte vara rädd mer.

Amir behöver få drömma, fantisera, och skapa sina egna mål för vad han vill göra. Och allt detta utan att behöva vara rädd.

2016-08-15

Hej, igen!

Kanske är du en av dem som föredrar kortare berättelser, noveller.

Min romanserie AMIR, är en serie på ett antal böcker, men som innehåller flera kortare och avslutande berättelser. Kanske kan dessa vara ett alternativ för val av läsning, och att du senare vill ge dig på att läsa hela serien i sin fulla längd.

Genom serien får du läsa om massor av händelser, som har en koppling till

varandra och med det hänger ihop, med flera röda trådar: kärlek, vänskap, mod, styrka, och en vilja av stål.

I denna novell Värsta mobbningen, härjar mobbarna som stora svin mot Amir, Sten och hans mamma.

Mobbare

Baksidestext

Tidigare har Amirs bästa kompis, Sten, behövt flytta hem till fosterföräldrar. Detta på grund av olyckan därhemma med att mormor dog och mamma blev än mera tokig.

Tidigare bråkade mobbarna både med Amir och hans bästa kompis Sten. Mobbarna bråkade och terroriserade dem. De kastade in hundbajs i Stens brevkast på entrédörren, stal deras cykelventiler, och då som de var ute och

cyklade.

De kunde stoppa dem och hota med stryk om de inte fick deras ventiler. Och ventilerna kastade de kallt iväg.

Sten och Amir köpte nya ventiler. Men så fort mobbarna dök upp, blev de av med dem igen.

Snart tröttnade de och låste in sina cyklar i familjernas källarförråd.

De har gjort en polisanmälan mot mobbarna. Men de förnekar bara att de skulle bråka med Sten och Amir. Så ord står mot ord och polisen kommer inte längre i sin utredning.

(För mer information och provläsning
se www.panen.se)

BUS OCH TERROR

22

Cykelventiler
och Hundbajs

Mobbare, ute
22

För ett år sedan behövde Amirs bästa kompis Sten, åtta år, flytta till en fosterfamilj i Stockholm.

Det var efter katastrofen med att hans mormor dog, och att hans mamma blev mer tokig. Hon föll mot golvet, slog huvudet i dammsugaren och blev mer tokig än vad hon varit tidigare.

Och Sten är ett av mobbarnas hatobjekt. De älskar att mobba och bråka med honom.

Och de är avundsjuka på att han har fått en ny cykel, en blå och grön mountainbike med tjugoen växlar.

Han fick den några veckor innan

katastrofen med mormor och mamma.

Och tidigare i dag släppte mobbarna ut luften ur däck, och slängde iväg ventilerna.

Fast de nöjer sig inte med detta. De tänker nu också göra ett mera vidrigt bus med honom. Eller mer hans familj.

De ska slänga in hundbajs i deras brevinkast på ytterdörren.

Efter en stunds letande ute, längs med cykel- och gångbanan, hittar de en nytillverkad och färsk, alldeles vidrig hundbajskorv, som dessutom stinker något enormt.

I en papperskorg finner de en liten

plastpåse. Och med en liten pinne petar de över bajskorven på utsidan av påsen och bär iväg med den hem till Stens trappuppgång.

Snart öppnar de brevkastet och släpper in bajskorven som faller ner på golvet innanför dörren. Sedan ringer de på dörren och springer därifrån med raketfart.

Fast det är ingen hemma. Sten är med sin mamma och mormor i affären och handlar mat. Och de ska handla ventiler till cykeln.

Och sin cykel har han tagit in i lägenheten. Han har ställt den bredvid

sin säng.

Senare, när de kommer hem från mataffären och cykelaffären, ska han pumpa luft i däcken.

Men i fortsättningen ska han ta in cykeln i lägenheten, efter varje gång som han har varit ute och cyklat. Då kanske de slipper köpa fler ventiler.

När mobbarna, fyra stycken i åldrarna nio till elva år, har hunnit ut på gården, skrattar de roat över vad de har gjort.

23 Hålla sig borta

När Sten och hans mamma och mormor kommer hem och ska kliva in genom ytterdörren möts de av en äcklig och stinkande bajskorv på dörrmattan som det står välkommen på.

Alla tre suckar tungt av synen.

Mormor går och hämtar toalettpapper som hon lägger över hundbajset och

plockar sedan upp det. Hon spolrar ner det i toaletten.

Och mamma lyfter med sig dörrmattan och spolrar rent den i badkaret.

Alla tre förstår direkt att det är mobbarna som har gjort detta.

Men vad ska de göra?

De har redan tidigare flera gånger ringt hem till mobbarnas föräldrar. Fast de bryr sig inte, eller de tror inte att deras barn är bråkiga och mobbar andra barn.

De tror att Sten och Amir har tagit fel, att det är någon annan som bråkar med dem.

Snart förstår både Stens mamma och mormor, och Amirs föräldrar, att även mobbarnas föräldrar är rasister. De gillar helt enkelt inte utlänningar, som också ser utländska ut.

Snart förstod de alla, att kanske det enklaste och bästa sättet att slippa mobbarna och deras terror – var att bara hålla sig borta från dem.

Fast detta som ju inte är så lätt, då mobbarna hela tiden söker upp dem.

Kanske borde de båda, Sten och Amir, flytta till en annan stad, och så klart med sina familjer?

Men hur då? Och varför? Det borde

ju vara mobbarna som måste flytta.

Och numera försöker de hela tiden, så gott det går, hålla sig borta från dessa avskums terror.

Och det har väl gått sådär bra.

TERRORN

FORT-

SÄTTER

24 De cyklar

igen

Sten, Amir och mobbare, ute

Senare under dagen har Sten fått nya ventiler till cykeln och däcken är pumpade.

Han ringer på hos bästa kompisens Amir, som är lika gammal som han, och de ger sig ut på en cykeltur.

Amir har en röd, enväxlad cykel, som är något gammal och för liten. Fast den duger fortfarande att cykla på. Och hjulen rullar bra.

Först cyklar de runt på gården. Ja, det går att cykla runt leksakerna: sandlådan, gungorna och rutschkanan, men också mattpiskstället, flera cykelställ, en mindre gräsmatta och massor med

rosenbuskar.

Det är kul. Först cyklar de åt det ena hållet, därefter åt det andra.

25 Mobbarna kommer

Men snart bestämmer de sig för att cykla runt utanför gården, och på cykelbanan.

De gör så.

Och det blir flera varv och åt båda hållen.

Men så plötsligt dyker de fyra mobbarna upp framför dem. De ställer sig mitt i vägen och blockerar framfarten för Sten och Amir. Och de står bredbent med armarna i kors över bröstet.

- Stanna! ropar en av mobbarna.
- Det kostar tio kronor att komma förbi, säger en annan av dem.
- Hit med pengarna! säger en tredje.
- Ja, annars får ni stryk, säger en fjärde.

Amir stannar cykeln några meter framför mobbarna, och kliver av.

Men Sten gör ett försök att komma förbi dem med att cykla ut på gräsmattan.

Han lyckas bra, och kan i princip cykla raka vägen hem, om han vill.

26 Amir i fara

Men när han ser att mobbarna rusar fram till Amir och börjar bråka med

honom, förstår han att han inte kan fortsätta. Han kan inte svika sin bästa kompis.

Och nu när han ser att en av de större och äldre mobbarna tar ett stryptag på Amir, blir han både rädd och orolig.

Han måste hjälpa honom. Men hur?

– Kom hit din lille äcklige zigenarunge, om du inte vill att din stinkande turkkompis ska få rejält med stryk.

– Jag är ingen zigenare, säger Sten lågt, men så att inte mobbarna ska höra. Jag är rom.

– Nå! säger en annan av mobbarna. Du får tre sekunder på dej att pallra dej

hit.

– Eller vill du, din lille äcklige zigenare, se när vi bankar skiten ur den här lille stinkande turken?

Amir och Sten vet nu att de inte har något val, inget annat än att bara göra så som mobbarna säger.

27 Får en idé

Men så får Amir en idé.

Han släpper taget om sin cykel, sliter

sig loss från mobbarens grepp och springer därifrån.

– Cykla, Sten! ropar han.

Sten cyklar iväg.

Men nu sätter två av mobbarna fart att springa ifatt Sten och Amir. Fast Sten hinner få upp farten och kommer lätt undan.

Men den andre mobbaren hinner ifatt Amir och lägger krokben på honom så att han faller ner i gräset.

Sten ser att Amir inte hann komma undan, och han vågar vara modig med att vända tillbaka.

Han cyklar fram till Amir som nu är

omringad av fyra äldre mobbare.

Men varken Sten eller Amir får stryk. Mobbarna nöjer sig med att bara släppa ut luften på deras cyklar och de kastar iväg ventilerna.

De säger ingenting mer, utan går bara iväg och lämnar dem.

Amir och Sten tittar ledsna och bedrövade på varandra och skakar på sina huvuden.

– Hur mycket kostar ventiler? frågar Amir.

Sten skakar mer på huvudet, och säger:

– Jag vet inte. Men vi kan fråga

mamma ...

POLIS-

ANMÄLAN

28 Har också

ringt polisen

Stens familj, polis, telefon

Mobbarna är hemska och vidriga, och

som sagt, de älskar att bråka med Sten och Amir. Speciellt Sten brukar råka ut för dem. Och hans mamma.

Hon har förstås försökt, många gånger, att få dem att sluta med sitt terroriserande av dem. Men som vi redan vet, helt utan framgång.

Ja, hon har till och med ringt till polisen och bett dem om hjälp.

Polisen har kontaktat mobbarna och deras föräldrar. Flera gånger.

Men mobbarna nekar till allt. De säger att de inte alls bråkar med någon, och absolut inte med Sten och Amir. Och de vet knappt ens vilka de är.

Polisen får svårt att göra en utredning. Det finns inte så mycket bevis att gå på, mer än allt som påstås och anklagelserna som riktas mot mobbarna.

De säger att det nu blir svårt när ord står mot ord. Vem talar sanning eller ljuger: mobbarna eller Stens mamma?

Och så här långt tycks mobbarna bara kunna fortsätta sin terror mot Amir och Sten, och Stens mamma.

Det behövs nog bevis mot mobbarna och deras terror. De behöver samla bevis. Massor med bevis som de kan gå till polisen med.

Och när det gäller Stens mormor, så

råkar hon aldrig i problem med mobbarna, förutom det med hundbajset, förstås.

PSYKISK

SJUKDOM

29 Lite tokig

Stens mamma, Rosa-Lis

Ja, mobbarna kan ibland vara riktigt hemska mot Sten och Amir.

Och hans mamma råkar också illa ut, fast mest för att hon bryr sig extra

mycket och vill skydda sin lille son, Sten. Hon liksom oroar sig mycket och vill skydda honom.

Fast det är svårt. Hon kan ju inte springa runt honom som en livvakt hela dygnet. Hon har ju också andra saker att göra.

Möjligen bråkar de med henne, för att hon också är lite tokig.

Hon har sedan många år, sedan hon blev gravid och bar på Sten, utvecklat en psykisk sjukdom.

Stens pappa svek henne. Och hon var sedan så olyckligt förälskad i honom att hon gick sönder psykiskt. Hon bröts ner

mentalt dag för dag.

Han var redan gift och hade två barn. Detta som han höll inne med och inte berättade förrän långt senare.

Och där innan ljög han om att han ville gifta sig med Rosa-Lis. Och de skulle köpa ett fint hus. De skulle inreda det med fina möbler och en jättefin barnkammare med mera.

Fast efter någon månad kom det fram att han redan var gift och hade två barn. Och han ville inte lämna sin fru för att starta något nytt liv med Rosa-Lis.

Efter detta rasar Rosa-Lis hela värld och hon utvecklar en psykisk sjukdom.

Hon pendlar mellan att ibland vara extremt glad och uppåt, och ibland är hon mycket deprimerad, ledsen och bara gråter.

Men annars så är hon mycket snäll och pålitlig. Och hon ställer alltid upp på Sten och hans mormor, alltså sin mamma, till hundra procent.

Fast hon klarar inte att ta fullt ansvar juridiskt för Sten, då hennes sjukdom ibland tar över helt. Den yttrar sig, som sagt, i att hon ibland kan vara extremt glad och uppåt eller så enormt nere och ledsen.

Hon behöver mycket stöd och kärlek.

Detta som hon också får i överflöd av både Sten och hans mormor, alltså sin mamma.

Stens mormor har det fulla juridiska ansvaret för Sten. Hon är hans vårdnadshavare.

MERA

TERROR

30 Ventilerna

ännu en gång

Sten, Amir och mobbare, ute

Ventilerna till cykeldäcken var inte så

dyra. Och Rosa-Lis bjuder Amir på hans två ventiler.

Detta sker dagen efter de blev terroriserade senaste gången.

Och Amir och Sten tar ännu en cykeltur.

Mobbarna dyker upp igen som fyra hemska – monster.

De stannar sina cyklar framför värstingarna.

En av mobbarna sträcker fram handen och säger:

– Ventilerna!

Och flera andra hakar på.

– Ge hit ventilerna!

- Annars får ni stryk!
- Massor med stryk!

Vad ska de göra?

De skruvar av ventilerna och släpper ut luften från cykeldäcken, och ger mobbaren ventilerna.

Och mobbaren låtsas kasta iväg dem. Långt, långt över gräsmattan. Kanske tjugo meter bort. Fast han har inte kastat iväg dem, då han håller dem gömda i den andra handen.

Samtidigt som han låtsas kasta iväg ventilerna, öppnar han den andra handen och släpper ut de fyra ventilerna som faller mot gräset.

Man kan väl undra varför han gör så här och inte kastar iväg dem. Men kanske är det bara en annan sjuk sida av honom.

Amir och Sten tittar, men ser inga ventiler fara iväg i luften.

De blir tårögda av att ännu en gång behöva stå ut med denna terror.

Men så ser Amir den knutna handen som öppnas och ventilerna som faller ner mot gräset.

De står kvar vid sina cyklar och väntar.

Mobbarna ger sig av.

Sten säger att han ska gå och leta

efter ventilerna.

Men nu går Amir bara några kliv bort på gräsmattan och plockar upp en ventil som han ser direkt. Den glänser till i gräset.

– Va?! säger Sten frågande. Lurades de bara med att kasta ...?

De letar fram de andra ventilerna. Fast de behöver inte leta så länge, då de alla ligger nästan exakt på samma plats i gräset.

Sten ber Amir vänta här vid cyklarna, medans han springer hem och hämtar cykelpumpen.

Medans Amir väntar skruvar han fast

ventilerna.

När de har pumpat i luft i däcken cyklar de hem igen.

De kommer på att de kan låsa in sina cyklar i deras lägenhetsförråd i källaren.

De bestämmer sig för att inte cykla mer i dag. Och förmodligen inte i morgon heller. Men kanske i övermorgon.

LITE MER

OM MIG

Skriva böcker

Jag Roy Panen tycker det är kul att skriva böcker. Och att släppa fantasin helt fri gör det ännu roligare.

När jag skriver på en boktext har jag som oftast tidigare funderat och tänkt mycket kring handlingen i boken.

Och bra idéer får jag när jag är ute på promenader i naturen, eller har ett tråkigt jobb att utföra på mitt arbete.

Och när jag kommer hem, på kvällen, försöker jag tänka fram text för alla mina tankar och funderingar kring handlingen i boken.

Lärare och snickare

Jag är utbildad lärare i svenska och svenska som andraspråk på gymnasienivå.

Men innan jag blev lärare var jag snickare: byggnadssnickare, möbelsnickare och maskinsnickare.

Och som lärare arbetade jag i grundskolans årskurser 4-9. Jag undervisade i svenska, svenska som andraspråk, särskilt undervisningsstöd för elever med särskilda behov, biblioteksansvarig, och som obehörig slöjdlärare.

Det blev för jobbigt att vara lärare, så jag valde att sluta. Jag gick tillbaka till mitt tidigare yrke som snickare.

Gratis böcker

Lite senare började jag skriva böcker.

Och jag startade ett eget bokförlag.

Fast det har gått lite trögt med bokförsäljningen och utlåningen.

Det är svårt att hitta nya läsare. Fast jag tycker själv att alla mina böcker är intressanta och spännande, och borde nå ut till många läsare.

Jag vill och önskar ha många läsare. Och jag fick idén om att själv distribuera/dela ut mina böcker på min hemsida panen.se, för gratis läsning och lyssning.

Alla som vill får läsa och lyssna på mina böcker – GRATIS.

Ge ett bidrag

Den som vill och kan får gärna ge ett bidrag till mitt bokförlag, kanske en tia eller mer. På panen.se finns ett postgironummer till min bank, om man vill skänka en slant.

Tusen tack till dig, på förhand.

Skriva på heltid

Jag skriver böcker på min fritid, men vill så gärna börja skriva på heltid. Fast när jag går i pension 2031, då blir jag nog en glad pensionär och kan skriva böcker 24/7.

Nu vet du lite mer om mig.

Ha det gott och ta hand om dig.

Kramar från din vän

Roy Panen